

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

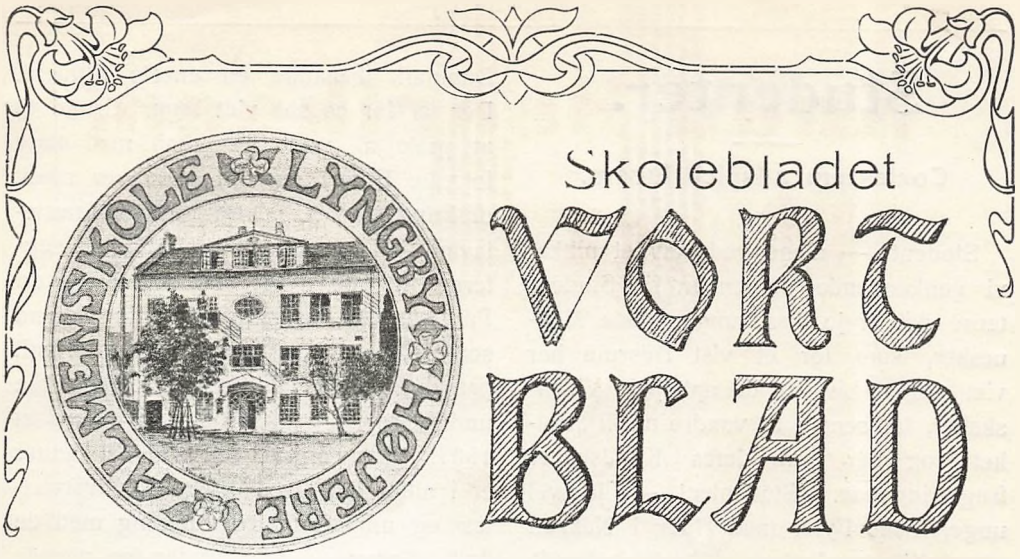
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolebladet

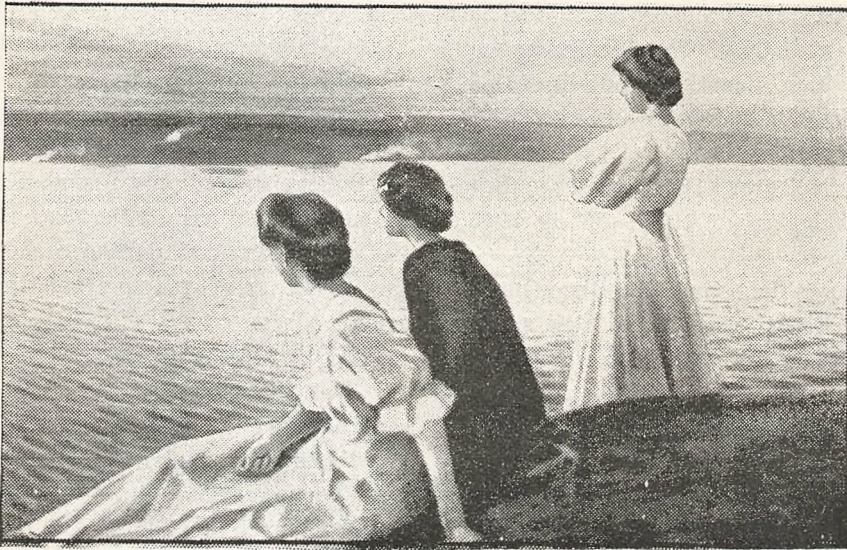
VORT BLAD

Nr. 1.

Sommerferienumer 1915.

4. Aarg.

Midsummer.

*Men den skønneste Krans
er dog din Særte Hans.
den er bundet af Sommerens Hjerter
saa varme, saa glade!*

Holger Drachmann.

Studenter.

Coelestem adspicit lucem.

Student! — alene ved Navnet nikker vi genkendende og smiler, for Studenterne det er jo disse unge, glade Mennesker, som for et vist Tidsrum har viet deres Liv til de ophøjede Videnskaber, for senere at vandre ud til „Folket“ og dér gøre deres Kundskaber frugtbringende. Studenter! — ja vel unge, friske Fyrer med Huen i Nakken og en Vits paa Læben, skiftevis dyrkende Bogen og Bægeret, Laboratoriet og Sportspladsen. Ja, man smiler — og smiler som oftest velvilligt — ved Ordet: Student.

Tiderne skifter, Sæd og Skik ændres, Betegnelserne for bestemte Typer bestaar — men Typens reelle Indhold forandres. Hvor stor er ikke Forskellen mellem vore Oldefædres Lærere og vore, mellem den danske Bonde i 1788 og nu? Og, for at komme til Sagen: hvor stor, hvor himmelvid er ikke Forskellen mellem Holbergs, 1801's, 1848's, Brandes' Studenter fra 1870—80 og 1915's Studenter!

Holbergs latinspækkede Disputats-Studenter, denne sortkjolede Flok stædige Præstesønner, der laa i en stadig Skin-sygekrig med de kaardebærende, rød-klædte Officerer, de druknede i deres egne Pedanterier og har omtrent ikke efterladt sig et eneste nævneværdigt Monument, hverken socialt eller litterært. Hvorledes skulde en Erasmus Montanus være modtagelig for Renaisancens ilten-de, friske Luft? Den Menneskeandens Genfødsel, som i Italien skabte en Boccaccio og Machiavelli, i Frankrig en Descartes, i England en Thomas Moore og en Skakespeare, den kunde ikke i

Danmark beaande en eneste Student. Der er for os saa vidt ingen Grund til at prale af vort Slægtskab med disse forædte Fyrer, der nu paraderer rundt omkring paa Landsbykirkernes Præstetavler. Saa hellere da se op til Studenterne fra 1801—07. De kunde i hvert Fald *handle*, og den Betydning Mænd som Oehlenschläger og Grundtvig har haft paa dansk Aandsliv maa selvfølgelig ikke undervurderes — og de var Børn af 1807. Men ogsaa den Tids Studenter er i altfor høj Grad præget af overvættedes og umaadeholden Omgang med de døde Sprog — kun alt for faa naaede frem til *virkeligt* Liv.

Med den vaagnende politiske Forstaaelse vaagner ogsaa Studenten; i det nationalliberale Partis Tegn naar danske Studenter deres Højdepunkt rent magtmæssigt set, men iøvrigt skal man ikke i alt for høj Grad lade sig dupere af dem!

1848-Studenterne var saamænd ikke de ophøjede Musers Ildtilbedere opfyldt af flammende Idealer, men de var i al Borgerlighed hyggelige, muntre, ja til Tider begejstrede unge Mænd, alle udstyrede med en ærlig Vilje. Ja i 1848—49 kulminerer den danske Student, og han vidste selv hvad han var værd og betød:

Herrer vi ere i Aandernes Rige,
vi er den Stamme, som aldrig skal dø!

sang Winther — men deres „Aandernes Rige“ var saamænd ret begrænset, der var ikke højere til Loftet eller videre til Væggene end at „Riget“ kunne fyldes af den hyggeligste Puncheduft og brodløs Frihedssnak, man sporer — som rimeligt er — i alt for høj Grad *Provinsen* hos Klint, Bassalt og hvad ellers Datidens pibesuttende, slaabrokbærende Studenter hed. De vovede sig ikke læn-gere ud end de kunde *bunde*.

Anderledes med det Kuld af Studenter, som Brandes opfostrede — *de* vovede sig langt ud, *saa* langt, at mange af dem uhjælpelig gik til Bunds, men stolte, konsekvente var de, selv naar de skulde „dø den vanskelige Død“.

Vor Tids Studenter staar igen paa sikker Grund, de fleste staar stædigt, irriterende stædigt, fast; men det vigtigste er, at de overhovedet har noget at staa paa.

Nye Tider! — Nye Tanker!
Trods dem hvo der vil!

sang Drachmann, det gælder vor Tid, som det gjaldt hans. Og *det* de nye Tider har ført med sig, *det* de nye Tanker indeholder, er kort og godt: *det rationelle Arbejde*. Arbejdet er ved at blive Ungdommens Lægemiddel! Ja, vor Tids Studenter *bestiller* noget, baade indenfor og udenfor alma maters Mure. Paa Universitetet er Konkurrencen saa haard, at man ganske simpelt er nødt til at *bestille noget*, være flittig, *udenfor* er man det af egen Drift: de konservative Studenter sammentømrer i Studenterforeningen en mægtig Arbejds-Organisation og udfolder et meget energisk Agitationsarbejde, de radikale yder deres Bidrag til Folkeoplysningens Fremme gennem „Studentersamfundets Foredragsudvalg“ og skaffer Fattigmand sin Ret gennem „Rets-hjælpen“, de kristelige Studenter opretter „Settlements“, sørger for „Gamles Landophold“ osv. osv. Der *arbejdes* for Tiden i den danske Studenterverden.

Og netop *Arbejdet* har skabt den kraftige, sunde Student, vi nu oftest møder. Studenten behøver ikke længere at være „til Grin“, naar han optræder mellem jævnaldrende, thi gennem Sport og Landarbejde har han forstaaet ogsaa at holde Drengaaarenes legemlige Spændstighed ved lige, og aldrig mere skal Drachmanns friske, nej frække Lands-

knægt haane Magistrens visne Arm, som end ikke kan spænde om en Piges Liv.

Nu kan Studenten vise sig blandt andre Unge uden at rødme, den skrækeligste Rødme der er til — Afmagtens. Der er altsaa ved at gaa Harmoni i den læsende Ungdom. Den har endelig efter møjsommelige Kampe forstaaet, at Livet skal leves for Livets egen Skyld. Den har kastet Flosklen om Herredømmet i Aandernes Rige overbord — men ser Ynglingen af den Grund mindre mod det himmelske Lys? Alle Fraser fra punchesvækkede Hjerner er væk, de duer ikke som Arbejdshypoteser. Med ærlig Vilje spørger den danske Student: „Hvorledes skal jeg bedst tjene det Samfund, hvori jeg lever?“ Og efter at være naaet til en Overbevisning tager han fat. Som oftest kender man sin Begrænsning, men indenfor Grænserne arbejder han til Gengæld for fuld Kraft og med Ungdommens lyse, frejdige Mod.

Og er det mon ikke netop derfor, Folk smiler saa venligt ved Ordet: Student!

Sv. Th.

„Vort Blads“ Aarsberetning 1914—15.

„Vort Blad“s 3. Aargang indleddedes med et et Sommerferienummer paa 40 Sider, der indeholdt mange interessante Artikler. Derefter skulde den paa Generalforsamlingen valgte Redaktion med *Arthur Andersen* i Spidsen overtage Ledelsen af „V. B.“, men da denne gik ud af Skolen, endnu før hans Virksomhed var begyndt, blev Redaktionen overtaget af undertegnede med Svend Klausen som Forretningsfører.

Grundet paa dette Skifte og paa Vanskeligheder ved Annoncetegningen (for-

aarsaget ved Krigen) udkom vort første Numer ikke før d. 1. Oktober 1914, i hvilket vi gjorde Reee for Ordningen af den ny Redaktion.

Den 24. og 25. Oktober afholdt vi „V. B.“s 2. Amatørfotografikonkurrence. Til denne var udsat fem Præmier, og Udstillingen omfattede ca. 60 Billeder.

Den 1. November satte vi os i Spidsen for en Indsamling til de belgiske Nødlidende og Flygtninge, og da vi den 15. December sluttede denne, havde den indbragt 196 Kr. hvoraf 176 Kr. blev sendt til „Berlingske Tidende“ og de resterende 20 Kr. til „Hovedstaden“. Til Indsamlingen blev skænket et Duketeater og en Dukkestue, der bortloddedes; vi benytter samtidig Lejligheden til at takke Giverne.

Den 15. December udgav vi et Julenummer paa 24 Sider. I dette bragte vi en to Siders Artikel om svensk Skoleliv, skrevet af Julius Hagmansson og Helge Norrmann, Elever i „Jacobs Realskola“, Stockholm. Det var vor Mening at bringe lignende Artikler fra England, Norge og Tyskland. Det lykkedes os at faa Forbindelse med et engelsk Skoleblad, „Eton College Cronicle“, hvis Redaktører lovede os et saadant Bidrag, men senere har vi mistet Forbindelsen med dem; dog agter vi at gøre et nyt Forsøg i en nær Fremtid. Paa vore Henvendelser til Norge modtog vi intet Svar. Vi har stadig ventet paa at modtage en Artikel om tysk Skoleliv fra en tidligere Elev i vor Skole, Fritz Nolte, og da han nu for Tiden gaar i Skole i Eisleben, er det ikke udelukket, at vi kan bringe den indenfor et overskuelig Tidsrum.

Den 23. December frattraadte Svend Klausen Stillingen som Forretningsfører ved „V. B.“ Virksomheden delte vi derpaa mellem os, saaledes at Ekspedition og Annoncevæsen blev adskilt.

Da vi fremkom méd vor Idé om en Skøjtekonkurrence for sent, lykkedes det os ikke at iværksætte den, men vi haaber at faa den afholdt næste Aar.

Efter Skolefesten udkom „V. B.“ Nr. 10 paa 12 Sider og indholdt udførligt Referat af denne. Til Nr. 11 havde vi den Glæde, paa vor Opfordring, at modtage et morsomt og interessant Bidrag fra vor gamle Lærer Hr. Krag, for hvilket vi bringer vor Tak; særlig da han udtalte at han hellere vilde grave en Skæppe Land end skrive en Gang til.

I Nr. 15 (12 Sider) har vi udførligt refereret Sportskampens Forløb og bragt Kliché af den omstridte Vandrepokal.

— — Vi takker ligeledes Frk. J. Højlund, Hr. cand. mag. L. F. la Cour, Hr. Skolebestyrer V. la Cour og Hr. Inspektør J. C. Jensen for modtagne Artikler.

Vore Medarbejdere Svend Thorsen og Helge Knudsen har i Aarets Løb ydet os virksom Støtte, hvorfor vi er dem meget taknemmelig. Endelig har vi til Julenumret modtaget Artikler fra Peter Thorsen og Poul Asmussen, for hvilke vi ikke undlader at bringe vor Tak.

Vore øvrige Medarbejderes Arbejde ved „V. B.“ er ingen særlig Omtale værd; de har desuden med Undtagelse af Agnes Baumann i April trukket sig tilbage fra deres Virksomhed.

Hilmer Gudmundsson. Poul Larsen.
Redaktører.

Fremtidsskæbner —.

De demitterede maa i disse Dage op med Sproget. Interwieveren piner og presser dem for at klemme de stolte Fremtidsplaner ud af dem — for efter

Knud Henriksen,

Bog-, Papir-, Kunst-, Musik-, og Tapethandel.

Alle de af Skolen anordnede **Skole- og Lærebøger** findes paa Lager.

Alle de i Skolen anvendte **Regne-, Skrive- og Tegnehæfter** samt alt øvrigt Skolemateriel findes paa Lager til de billigste Priser i Lyngby.

☞ **Tegnebestik fra Kr. 1,50.** ☞

Rygsække og Bogbærere i stort Udvalg til billigste Priser.

Det anbefales at bestille de nye Skolebøger i Sommerferiens Begyndelse, de leveres da indlagt i Kardus Omslag nogle Dage før det nye Skoleaars Begyndelse.

— Stort Udvalg i **fotografiske Artikler.** —

Plader, Films, Fremkalder, Postkort.

Køb en KODAK og tag med i Ferien. „Ensign“ Films Kodak koster kun 6 Kr.
— Vejledning gratis. —

Hovedgaden 26. Telf. 57.

Lyngby.

Blomsterforretningen „**FLORA**“ har altid friske
Blomster og Kranse. **Jernbanevej 1, Lyngby.**

Køb deres Varer hos

Carl Johansen.

Christian F. Kehlet

anbefaler sig med
hjemmelavet Konfekt

Hovedgaden 43.

Emil Clausen, Fotograf, Frederiksberggade 34, Empire Visit, blank, 1 Kr. 50 Øre pr. Dusin.
Empire Visit, mat, 2 Kr. pr. Dusin. — Aaben Søndage og Hverdage fra 9—7.

Vor anerkendte ekstrafine

Java=Kaffe

anbefales.

Sophus Lund & Co,

Hovedgaden 23. Telf. 88.

**Lyngby Farve-,
Tapet- & Materialhandel,
Fotografiske Artikler.
Lyngby Hovedgade 40. Tlf. 55.**

Udgivet af Elever i „Lyngby højere Almenskole“. *Redaktører:* Hilmer Gudmundsson og Poul Larsen. Trykt i Nordre Birks Bogtrykkeri, Jernbanevej 25, Lyngby.

Hvide - kul.
- creme - **GARDINTØJER.**
Største Udvalg. - Billigste Priser.
JOHS PETERSEN (Vett & Wessels Udsalg), Lyngby.

Husk Skolehandelen!!!

Hovedgaden 58 (ved Siden af „Lyngby højere Almenskole.”)

INGER DITLEVSEN
BOGBINDERI
LYNGBY

Bedste og billigste Udvalg af alt til Skolebrug:

Stilebøger, Kollegiehefter, Gløsebøger, Tegneblokke, Kladdebøger o. s. v. forarbejdet paa eget Værksted af ekstra godt Materiale til samme Pris, som de almindelig i Handelen forekommende Bøger.

Stort Udvalg i alt Skolemateriel: Penalhuse, Rygsække, Voksdugstasker til Frøkostpakker, Mad- og Mellemlægspapir, Papierservietter, Skovbægere og Skovtallerkener.

Jubilæums-, Guldbryllups-, Solbryllups- og Bryllupstelegrammer og Telegrammapper.

Bøger indbindes solidt og billigt i moderne og antik Indbinding med Haandforgyldning.

Husk vort **stærke** Skolefodtøj!!!

Sandaler - Fodboldstøvler og Gymnastiksko.

i største Udvalg.

Reparationer hurtigt.

Ekstra stærke Saaler.

RAFN'S SKOTØJSMAGASIN

LYNGBY - TELF. 17.

Lyngby Broderimagasin, Mary Petersen, Jernbanevej 1.

Iskager & Konfektur, Jernbanevej 2.

Edv. Larsen.

HAVANA

Telf. 212.

LYNGBY.

Georg Eckardts Eftf.

Astrid Nielsen.

Manufaktur og Trikotage.

Egen Systue.

For god Pasning og Forarbejdning
garanteres.

Straatæpper, Løbere & Forliggere.

Vattæpper fra 4,50 Kr. Feltsenge, Spiralsenge og Madratser.

Alt til Sengeudstyr. **===== Gode Varer, moderate Priser.**

J. H. Hillebrandt,

Lyngby. Telf. Nr. 9.

===== Leverandør til Lotteriet. =====

Klaverundervisning.

Ingeborg Ussing-Scharff, Villa Skrænten.

Køb hos de Handlende, der
anvender i „Vort Blad“.

Skolebøger & Skolemateriel.

C. G. Petersens Boghandel.

Hovedgaden 46 Telf. 216.

T. A. Olsens Bageri og Conditori,

Hovedgaden 35,

anbefales.

Nyeste Ovnkonstruktion.

Bedste Brød.

*Eneudsalg af Schulstad & Ludvigsens maltede Brød for
Lyngby og Omegn.*

Har De smagt CHR. DAHL's Java-Kaffe Nr. 1.
Koster kun 1 Kr. 55 Øre $\frac{1}{2}$ kg.
Hovedg. 15, Kg. Lyngby. Telf. 192.

Skulde nogen være i Besiddelse af et Program for Skolen af Aargangene 1900—01, 1904—05 og 1908—1909 vilde Skolen sætte stor Pris paa at faa det overladt.
Hans Thyssen.

J. Mehren, Frisør- & Barbørsalon, Jernbanevej 6, Lyngby.

Fuglevad Mølle ved Landbrugsmuseet, Kongevejen.

Husk Konditoriet!

H. Borchers, Blikkenslager, Hovedgade 7, Lyngby. Telf. 141.

Kaffehandelen „Kronen“, Hovedgaden
 Tlf 362. anbefales. M. AARØ.

Sæbe- & Parfumeforretningen Hovedgaden 7.

Festgaver købes hos
 C. KLESTRUP. Urmager og Guldsmed, Telf 337.

Skolenyt m. m.

Stilopgaverne til Studentereksamen var 1) Begivenhederne i Danmark i 1864 og deres Virkninger, 2) En Karakteristik af Johan Ludvig Heibergs Forfatterskab, 3) Haandværk og Industri før og nu (Lav, Frikonkurrence og Fagforeninger).

Til Realeksamen lød Opgaven: Fortæl om de Ulykker, en Krig kan medføre for et Land.

af den tidligere Forenings Fortrin og Fejl. Det gælder om at have et Par energiske Mænd til at organisere Foreningen, men man maa ikke indskrænke sig til at nøjes med Ihv. Elever, som bor her i Byen med nærmeste Omegn, men rette en Henvendelse til alle gamle Elever, hvor de end findes. Et passende Aarsbidrag bør opkræves og i Lighed med, hvad der findes ved andre Skoler, kunde Foreningen dels herved, dels ved Gaver fra ældre Medlemmer, blive i Stand til at danne et Fond, som kunde komme flittige og værdige trængende Elever til Gode. Som Bindeled mellem Medlemmerne vilde Skolebladet kunne egne sig udmærket; gamle Elever

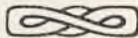
Til Mellemskoleeksamen: Fortæl om, hvad Du saa og oplevede paa en Rejse med Jernbane eller Dampskib.

Asgeir Gudmundsson tog den 7. Juni Filosofikum med 1. Karakter. Dermed er vore tre første Studenter blevet Cand. phil.'er med 1. Karakter (Inger Bentzen mg÷, Asgeir Gudmundsson mg÷ og Svend Thorsen mg×).

Vi har modtaget Forespørgsel, om Amatørfotografikonkurrencen var iværksat af Skolen, hvad der synes at fremgaa af Skoleprogrammet.

Vi oplyser derfor, at det er „Vort Blad“, der har startet de indtil nu afholdte Fotografikonkurrencer.

Fra og med dette Numer fratræder stud. polit. Svend Thorsen sit 3-aarige Medarbejderskab ved „Vort Blad“. Efter sammen med sin Broder at have grundlagt Bladet i 1912, var han dets første Redaktør. Vi takker vort gamle Skolekammerat for hans Arbejde ved „V. B.“

vil sikkert have et og andet paa Hjærte og vil kunne meddele en hel Del Mindre og Oplevelser fra deres Skoletid. En aarlig, festlig Sammenkomst kunde vel ogsaa tænkes.

Som Middel til at finde de gamle Elever, vil Skolens 40-Aars Festskrift kunne tjene, idet der findes Adr. og Livsstillinger paa alle de Elever, som indtil da var udgaaet af Skolen med Eksamen.

Kom en saadan Forening i Stand, vilde det sikkert end yderligere befæste det gode Forhold, som altid har været mellem Skolen og Eleverne, og det skulde ikke mindst glæde Undertegnede.

Hans Thyssen.

Feriebørnene rejser.

Sommerferiens Tid er inde. Og alle I, som læser dette Blad, spredes nu ud over det ganske Land fra Skagen til Gedser, eller ogsaa bliver I hjemme og nyder Jer Ferie i gode og sunde Omgivelser. Men der er andre, som har det knap saa godt. Det er Børnene i Københavns graa Baggaarde, Børnene med de blege, ja, i denne Tid maaske endog hungrende Ansigter. Deres høj-

este Ønske er det at komme en lille Tur paa Landet, hvor de — tænk bare — hver *eneste* Dag faar *alt*, hvad de kan spise, og oven i Købet har Solen og Blomsterne og alle de andre Herligheder, der hører Landet til. gratis. *Nogle* af dem slipper jo ind i Paradiset, vort Billede viser netop enkelte af de lykkelige, dér forlader den graa, triste By. Men de, der bliver tilbage?

VORT BLADS KRONIK.

Bør en Elevforening ikke oprettes?

Af Forstander Thyssen.

Af og til møder det Spørgsmaal mig, om der ikke mere findes en Elevforening af fhv. Elever ved Skolen? En saadan har der nemlig eksisteret i Halv-

femserne; dens første og meget ivrige Formand var Hr. Niels Christensen, der ved et energisk Arbejde fik samlet et stort Medlemstal. Foreningens Formaal var ved maanedlige Møder at vedligeholde Forbindelsen mellem gamle Kammerater og derigennem opfriske Skoleminderne. Endvidere blev der holdt Diskussioner og Foredrag i Lighed med Skolens nuværende Diskussionsklub. Efter et Par Aars Forløb sygnede Foreningen imidlertid hen, idet Medlemmerne spredtes. Naar Ønsket om at faa dannet en saadan Elevforening atter er kommet op, et Ønske, som kun kan møde Forstaaelse og Støtte hos Skolen, da vil det være gavnligt at drage Lære

land efter Artikler, men jeg fik kun 1 fra en ung Pige i Frankfurt a. M. Bedre gik det, da jeg henvendte mig til de „gamle“. Nogle af dem svarede ganske vist ikke, andre svarede Nej; men der var da heldigvis ogsaa nogen, der sendte mig Bidrag. Endelig fik jeg ved stor Flid presset alle, der havde været Medarbejdere ved „V. B“, til at skrive om deres Medarbejderskab.

Foruden Artikler skulde jeg bringe Annoncer. Og det lykkedes mig at tegne for 5 Kroner mere, end Bladets Trykning kostede.

Omkring Midten af Juni leverede jeg mit Materiale til Censur og derefter til Trykkeriet. I den sidste halve Snes Dage, før Bladet udkom, opholdt jeg mig omtrent stadig væk paa Trykkeriet. Jeg fjernede mig kun, naar jeg skulde „op“ i et eller andet Fag, naar jeg skulde have noget at spise, eller for at sove.

Kl. 9¹/₂ Aftenen før Afslutningen stod jeg paa Banegaarden for at faa Artiumsresultaterne at vide og faa dem i „Avisen“. Studenterne var imidlertid ikke ganske sikre paa, hvor meget (eller lidt!) de havde faaet; og jeg maatte derfor i en Fart skrive noget andet for at faa den sidste Spalte fyldt. Kl. 10¹/₂ begyndte Trykningen af det sidste Halvark, og Kl. 1 var det færdigtrykt.

Mens hele Lyngby snorkede, bar Sæteren og jeg 2 store Pakker hjem paa mit Værelse; og efter at jeg havde sagt „God Nat!“ til ham, tog jeg fat paa Falsningen af Arkene. Da Klokkeren var 4 om Morgenen gik jeg i Seng, sov 2 Timer og tog fat igen Kl. 6.

Da Afslutningen var forbi Kl. 11¹/₂ om Formiddagen uddelte jeg af de 1000 Eksp. gratis til alle, der ønskede et.

letid. Foruden det har jeg mange andre, hvoraf de allerfleste er lyse Minder, som jeg med Glæde vil tænke tilbage paa.

Helge Knudsen.

For sidste Gang —.

Realklassen foretog Lørdag den 3. Juli efter endt Eksamen en vellykket Udflugt til Vedbæk.

Kl. lidt før 12 rullede Vognen med de 15 glade Realister under Hurraraab for Skolen og dens Styrere ud af Skoleporten og standsede først ved Skovløberhusene før Skodsborg, hvor der gjordes Holdt og den medbragte Mad spistes.

Et Par Timer senere fortsattes Køreturen til Vedbæk Hotel, der var Turens egentlige Maal. Nogle tilbragte nu Tiden med Badning, mens andre sejlede, indtil man Kl. ca. 6 atter samledes for at spise til Middag. Taler holdtes af *Hilmer Gudmundsson*, *Carl Nielsen*, *Poul Larsen* og *Svend Klausen*. *Hilmer Gudmundsson* kastede et Blik tilbage paa den nuværende Realklasse og fulgte den fra 1. U. op gennem Tiden og udviklede nærmere en Idé, som han selv havde faaet og gennemført sammen med nogle Kammerater.

Til Minde om Turen var nemlig blevet lavet et lille Sølvdiplom til hver Realist, der paa den ene Side bær Indskriften: „1915—3. Juli—1920“, idet der samtidig vedtoges at samles og foretage den samme Tur den 3. Juli 1920.

Poul Larsen talte om det gode Kammeratskab og Sammenhold, der i det forløbne Aar har været i Realklassen og sluttede med at udbringe et Leve for Skolen; *Svend Klausen* talte for Klas-sens Piger.

Aftenen tilbragtes dels paa Hotellet, dels paa Skolen, hvorefter man begav sig paa Vej til Frydenslund Station og ankom med Tog til Lyngby Kl. 11¹/₂.

P. L.

Det var et enkelt Minde fra min Sko-

Sommerferie.

Flygt bort, du trange Tid,
 med Skolegang og Slid — —
 med hede Timer og Censorer strænge.
 En prægtig Hvilestund,
 saa fuglefri og sund,
 vil komme nu — vi ventede den længe.

Var før Du tung og træet,
 saa bliv nu frisk og let.
 Husk paa, Du har ej Pligter mer, som
 trykker!
 Hvil ud, saa bli'r Du glad,
 er varm Du — tag et Bad,
 — Du glemmer alle Skoledrengenykker.

Naar Ferien er slut,
 Du er en solbrændt Gut
 med Mod og Kræfter for den Tid, der
 kommer,
 og vil de slippe op,
 Humøret sige: Stop — —
 — saa send en Tanke mod den næste
 Sommer!
P. Ch. Thorsen.

Minder fra min Skoletid.

For tre Aar siden traadte en nærsynet Skoledreng ind i Realklassen, der dengang var paa 2. Sal. Om alt, hvad han oplevede i de tre Aar, der nu er gaaet, kunde han skrive en Bog, hvis han havde Tid, Evne, Raad, Kraft og Lejlighed. Alt dette har han imidlertid ikke, følgelig skriver han ikke Bogen og offentliggør altsaa ikke sine Erindringer. — Indtil en Mand med en

Slæde kommer i Vejen. Manden er „V. B.“s Redaktør, og paa Slæden ligger nogle Korrekturafttryk og nogle Artikler til „V. B.“s store Sommerferienummer. Redaktøren har imidlertid ikke „Stof“ nok og beder derfor om en Artikel om mine Skoleminder. — Jeg offentliggør altsaa alligevel mine Skoleminder — eller rettere: En saa liden Del af dem.

3 Aar er gaaet, siden jeg kom i Skole her, og i den Tid har jeg oplevet meget, overordentlig meget. Naar jeg skal fortælle noget af det altsammen, er Spørgsmaalet, hvor skal jeg begynde, hvor ende, og hvor meget skal jeg tage med? Skal jeg fortælle om selve Skolegangen, om de Gange, jeg er bleven skældt ud, fordi jeg ikke kunde mine engelske, tyske, franske, oldnordiske eller latinske Værker? Eller om Skarlagensfeberedemien, da Realklassen var Herre paa Borgen? Eller om Skolelivet, om Diskussionsklubben og „Vort Blad“? Der er nok at tage fat paa!

For 1 Aar siden havde jeg ikke Tid til at læse til Eksamen: Jeg lavede *Sommerferienummer* — 40 Sider. Naar man ikke kender noget til det Besvær, en Redaktør har med at faa stablet et enkelt Numer paa Benene, gør man sig intet Begreb om det Mas, jeg havde med mit Numer. Det var midt i Eksamenstiden og mine Medarbejdere læste flittigt. Jeg alene var doven med min Læsning, og Resultatet blev derfor ogsaa i høj Grad magert: ca. 4,50 i Gennemsnit. I Latin havde jeg repeteret de 2 første Sider, og jeg „kom op“ i Side — 34! Paa lignende Maade gik det i andre Fag.

Men det var Bladet, De vilde høre noget om. — 2 Maaneder i Forvejen lagde jeg Slagplanen — som jeg ikke fulgte. Jeg skrev til England og Tysk-

— og det paa 2 Maader. For at være Kammerater maa man have en fælles Opgave. Til daglig samles vi om Arbejdet i Skolen, om Klubber og Blade (hvis vi da samles om dem!), om en matematisk Opgave maaske eller en Skolefest. Men naar „ydre Fare truer“, gaar det her som i saa mange andre Tilfælde. Alle samles, thi nu gælder det Skolens Ære. Hæng i, Kammerater! Paa den Maade styrkes Kammeratskabsfølelsen i den enkelte Skole.

Selv om vi kæmper mod Naboskolerne, kan vi jo godt lide dem; og uden dem var Stævnet helt umuligt! Vi slutter Kammeratskab med vore „Fjender“. Ligesom man talte om et internationalt, et mellemfolkeligt Samarbejde, saaledes kan vi tale om et mellem-skole Arbejde — omfattende baade Mellemskolen og Gymnasiet.

Det er altid rart at have gode Minder, og dette gælder ikke mindst Skoletiden. Naar vi engang bliver gamle — hvad vi forhaabentlig allesammen bliver — naar vort Haar bliver hvidt, naar Piben vi holder med stumpede Tand og hviler os tit, da vanker vore Tanker tit over svundne Tider, helt tilbage til vor Ungdom og dens lyse Minder. Blandt dem vil Idrætsstævnerne altid indtage en fremtrædende Plads!

Idrætsstævnerne leve for Sportens Skyld og for Kammeratskabets — baade det i de enkelte Skoler og mellem Skolerne indbyrdes — og for de herlige lyse Minders Skyld!

Idrætsstævnerne leve! Hurra!

Helge Knudsen.

Dagligt Liv —.

Troels Lund.

Et af de mest monumentale Værker i vor historiske Litteratur er ubetinget Troels Lunds: *Dagligt Liv i Norden* i det 16. Aarhundrede. Den Maade, hvorpaa Troels Lund har grebet Arbejdet an, er intet mindre end genial. Han har i udpræget Grad — ligesom tidligere den engelske Historiker Macaulay — indset, at Historie ikke *alene* er Opregning af Aarstal og Kendsgerninger, men at Historikerens Opgave *først og fremmest* gaar ud paa at vise Personer og Kendsgerninger i deres *Livsbelysning*. Ud fra dette Synspunkt har han udarbejdet sit Værk — stik imod alle hidtil gældende Regler. —

Nu udsender Gyldendal en Udgave, der kan erhverves for en billig Penge; vilde det saa ikke være rimeligt, om alle, der blot paa nogen Maade kan overkomme det, anskaffede sig dette dejlige Værk? Derfor disse Linier.

Historikus.

storie. De forskellige Partier paa Rigsdagen er nu blevet enige om en Grundlov, der er en af Verdens frieste, og under denne Grundlovs Tegn vil Danmark efter al Sandsynlighed komme til at gennemgaa en mægtig Udvikling paa mange Omraader. Hvad om Du fra nu af forberede Dig til af ærligt Sind at gøre *din* Indsats, naar *din* Tid kommer. Det skylder Du dit Fædreland.

polit.

Tale

ved

Afslutningen efter Idrætsstævnet

18.—21. Maj 1915.

Idrætsstævnet er sluttet. Den Fornøjelse er nu forbi. Foran os staar Eksamensslidet — og for nogle af os Afslutningen paa vor Skoletid. Da jeg — forhaabentlig — hører til de sidste, vil jeg tillade mig at sige et Par Ord.

For det første: Lidt om selve Stævnet. *Et Par Reformer* ønsker sikkert de fleste indført. Et Idrætsstævne skal gaa Slag i Slag — men dog ikke for hurtigt. Naar der om Onsdagen (d. 19). var Trespring, Tovtrækning, Stafetløb og Fodboldkamp i Løbet af en Eftermiddag, var det naturligvis for meget. Det viste sig da ogsaa, at en Del af Deltagerne allerede var noget trætte ved Fodboldkampens Begyndelse. En Skole med et større Elevantal faar i sligt Tilfælde en uforholdsmæssig og ufortjent Fordel, idet den kan sætte nye og friske Kræfter ind. Og Lektierne!

Endvidere kan man ønske *Rækkefølgen* noget forandret. Allerede om Onsdagen før Fodboldkampen var det klart, at vi Lyngbyere havde vundet hele Stævnet, hvordan det saa end gik med

Fodboldkampene. Var den frie Idræt — med dens 108 Points — kommet tilsidst, havde Spændingen været vedligeholdt lige til Slutningen. Som det nu gik, førte det ogsaa til, at de Lyngbys Fodboldspillere tog den med lidt for stor Ro.

En sidste Reform synes jeg er tiltalende: Hvad om de *unge Piger* kom med? Selvfølgelig mener jeg ikke, at de skal trække Tov, mens grinende Drengene raaber: Hæp! Hæp! eller løbe Stafetløb som Galninge hen ad en støvet Landevej eller spille Fodbold, saa Sveden hagler nedad deres skønne Ansigter! Men Tennis f. Eks. er da et meget kvindeligt Spil, og Gymnastik er da heller ikke ukvindeligt. Sligt bør imidlertid bestemmes, inden altfor længe, for at Træningen straks kan begynde. I Særdeleshed gælder dette Tennisspillet. Til næste Aar, haaber jeg, er de unge Piger ikke blot interesserede Tilskuere som i Aar, men ogsaa ivrige Kæmper for Skolernes Ære.

Hvis disse tre Reformer: Et lidt langsommere Tempo, en forandret Rækkefølge og de unge Pigers Deltagelse, hvis de bliver gennemført — eller rettere naar de bliver gennemført, for det bliver de — saa vil Stævnet sikkert vinde betydeligt, og alle ønsker vi jo, at det maa forløbe saa vellykket som muligt.

Idrætsstævnet har jo Værdi paa forskellig Maade. For det første har selve *Sporten* Betydning. Denne er imidlertid paapeget af mange før mig, og af mange, der kan gøre det bedre end jeg kan, saa jeg ser ingen Grund til at omtale dens legemlige og sjælelige Indflydelse her.

Det er egentlig en glimrende Ide, dette Idrætsstævne. Det skaber Kammeratskab!

Folketingsmand Neergaard.

gen, er jo et andet Spørgsmaal, som ikke skal behandles her. Du har ofte

Konsejlspræsident Zahle.

sagt, at dit Fædreland var din anden Mor — well, hvor er den Søn, som ikke vil være med til at bestemme sin Mor's Skæbne. Han er ikke værdig at kaldes en Søn! Og desuden, hvis Du ikke opfylder din Borgerpligt, naar Du engang faar Lov til det, saa bliver det jo de andre, som kommer til at bestemme over Dig, *uden* at Du giver dit Besyv med — og det skulde man synes var uværdigt — — —

Folketingsmand Borgbjerg.

Vi skal ikke alle være Politikere som Piper, J. C. Christensen, Zahle, Borgbjerg og hvad de nu alle hedder, men hvad om Danskerne alle blev Politikere i samme Forstand som de gamle Grækere var det, thi der betragtede enhver Borger dét at være med til at bestemme Statens Skæbne — og *dygtiggøre* sig dertil — ikke alene som en Pligt, men tillige som den største og vigtigste Rettighed — — —

Fra den 5. Juni 1915 begynder en hel ny Periode i Danmarks politiske Hi-

paa, hvad for et græseligt Folkefærd Redaktører dog er — in Casu er det i alt Fald en græsgrøn Redaktør, jeg har foran mig. Heldigvis kan man ikke henregnes til disse altid om sig værende, interviewende, annoncetegnende og „pressende“ Medlemmer af Samfundet!

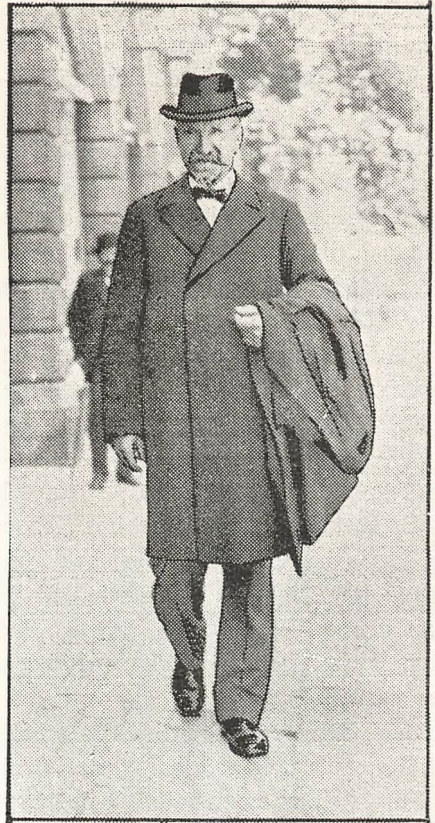
Redaktøren fæster nu sine stirrende Øjne mod mig arme Synder — og derfor siger jeg ærbødigst: „God Morgen!“ kaster Artiklen i Hovedet paa ham, peger med en Haandbevægelse mod Døren — og sparker ham ud igennem den. Derefter laaser jeg omhyggeligt min Dør — og tager fat paa Historien og dens tørre Aarstal.

Da jeg har skrevet dette, kommer jeg uvilkaarligt til at tænke paa Goethe og den Sandhed, Menneskehedens store Læremester nedlagde i Titlen paa sine Erindringer: *Dichtung u n d Wahrheit*.

Danmarks Ungdom — Danmarks Fremtid.

Grundlovsbetragtninger.

Den 5. Juni 1915 fik Danmark sin oprindelige Grundlov igen. Ja, som bekendt — siger Du — nu fik jeg endnu et Aarstal at lære og endnu et Par Kapitler i Samfundskundskab at terpe. Det er jo unægtelig rigtigt, *men* dermed er denne Sag dog ikke rigtig afgjort. Thi Du siger jo, at Du elsker dit Fødeland, og efter al Sandsynlighed agter Du at leve dit Liv i „Bøgens Fædreland“, og det gør Du maaske baade smukt og ret i. Men i samme Øjeblik, Du har indrøm-

Landstingsmand Piper.

met, at Danmark er det Sted paa Jorden, Du sætter højest, i samme Øjeblik begaar Du den frygteligste Inkonsekvens naar Du siger, at *Maaden*, hvorpaa Danmark styres, er Dig komplet ligegyldig. Og det er netop det, den overvejende Del af Ungdommen hidtil har sagt. Du er ikke ligeglad, om det Skib, hvori Du sejler, styres af en beruset eller aandssvag Rorgænger — men hvor *kan* Du saa være ligeglad, enten det *Land*, der — det siger Du selv — er som en Mor for Dig og for dine Forfædre har været det gennem Aarhundreder, af kloge, forstaaende Hænder ledes frem til lykkelige Tider, *eller* det af samvittighedsløse Mennesker føres Undergangen i Møde. *Hvori* Du ser de lykkelige Tider og *hvori* Undergan-

velbeholden Jorden og begiver mig paa Vandring om den store, runde Græsplæne, ivrigt studerende Historien — foreløbig i alt Fald.

Klokken nærmer sig til 4 — og mine Tanker begynder at fjerne sig fra Materien. Sikken et dejligt Vejr, det er, og hør: Fuglene synger. Man skulde hver Morgen staa op ved denne Tid og hver Aften gaa noget tidligere i Seng; saa formindskede man sin Elektricitetsregning, og for det andet fik man mere af det sunde Dagslys. Følg mit Eksempel, du morgensnorkende Læser, — jeg følger det — desværre — ikke selv. — Et Vækkeur kimer inde hos Naboen, og dets skingrende Spektakel kalder mig tilbage fra Livet til Skyggerne, til Kristian den 6. Var det nu Juliane Marie eller Louise eller — Sofie Magdalene, han var gift med?

Atter læser jeg flittigt. — Er det ikke Schiller, der engang har sagt: Geniet er Flid? Han maa for en Gangs Skyld have taget fejl. Thi: flittigt er jeg, og jeg har ogsaa været det — i Særdeleshed i Repetitionsferien! — men et historisk Geni — for ikke at sige et Geni til Historie — det er jeg nu ikke. Til Trods for, at der næsten ikke er mere tilbage af Oversigten til min Historie end et Par forkrøllede Æselører, ved jeg næppe, om det var Stanislaus Poniatovski eller Leszinski, der var Fader til en eller anden fransk Dronning, eller om det var Mingerne eller Tsingerne, der styrede i Kina fra 1344—1670, eller om det var Henrik VIII.s 7. eller 8. Dronning, der overlevede ham. Schiller maa have taget fejl — eller skulde — ? Nej, lad os hellere sige, at den „gyldne“ Regel ogsaa gælder for store Mænd: Errare humanum est.

Atter gaar en Timestid. Uden at jeg har tænkt over det, er jeg vandret ud

gennem Havelaagen og har stillet mig opad Staaltraaden, der kanter den fredelige Villavej. Imens jeg slikker Solskin, betragter jeg min Skygge og glæder mig over, at jeg ikke er saa lang. I saa Fald var hin Kejser af Kinesiens Land, der var halvellevte Alen lang, ikke en Tomme længere end jeg. — Mon han for Resten hørte til Huset Ming eller Tsing? —

Klokken nærmer sig til 6 — og Lyngby vaagner af sin søde Natteslummer. En ung Mand kommer cyklende ned ad Vejen med et Franskbrød under Armen. Nybagt ser det ud til at være. Ved Synet af det opdager jeg, at jeg egentlig er morderlig sulten. Jeg er i Stand til alt, bare jeg kunde faa Fingre i Franskbrødet. Godt, at jeg ikke gaar med Revolver i Baglommen, thi saa havde jeg skudt ham, spist hans Brød, stjaalet hans Cykle, og paa den var jeg suset af Sted, til jeg naaede mine Censorer. Saa snart jeg fik Øje paa en af dem, satte jeg Revolveren for Panden og raabte: Livet eller et 6-Tal i Eftermiddag. Knæskælvende samtykkede han. Jeg forlod ham straks og gav Censor Nr. 2 samme Behandling. Derefter kørte jeg beroliget hjem — og lavede Glædesbaal af de sørgelige Rester af mine historiske Lærebøger. — Jeg gaar imidlertid ikke med Revolver i Baglommen, og følgelig maa jeg opgive mine bloddryppende Planer og i Stedet for terpe Aarstal. —

Da Taarnuret i Lyngby Kirke slaar 8, kommer en hæsblæsende ung Mand styrtende ind til mig: „Har Du Artiklen færdig? Det gælder dit Liv!“ Paa mine grædende Knæ trygler jeg ham om Naade — og griber min Pen for at slutte.

Mine Tanker vanker imidlertid deres egne Veje, og jeg kommer til at tænke

Skolenyt m. m.

Studenterne fik, da de i Mandags kom hjem, en overordentlig smuk Modtagelse. Hurraraab, Blomster, Æresrunde osv. Vi har desværre ikke Tid til at skrive mere. Til Lykke! — Til Lykke!

* * *

Man har spurgt os hvorfor „Vort Blad“ ikke var omtalt i Skolens Program. Vi lader Spørgsmaalet gaa videre til rette Vedkommende.

* * *

Dette Numer af „V. B.“ er paa Grund af Redaktørernes Eksamensstæmning redigeret af Svend Thorsen.

=====

„Vort Blad“ er ubestridt Danmarks bedste og største Skoleblad. Støt det!

Glædelig Sommerferie.

Bilag til „Vort Blad“.

Real- og Mellemskole-Eksamen

Juni 1915

ved „Lyngby højere Almenskole“.

Der indstilles til Realeksamen følgende 16 Elever, der alle bestod med nedenstaaende Resultat:

Agnes Baumann	5,29
Ellen A. D. la Cour	5,50
Gudrun B. D. la Cour	5,54
Thomas W. Franks	4,71
Hilmer S. Gudmundsson	5,36
Kai A. Hansen	4,42
Sven Hansen	5,54
Rudolf O. Johannesen	4,58
Svend J. U. S. Klausen	4,67
Poul C. J. Larsen	5,63
Ellen F. J. Mathiesen	4,63
Jørgen M. P. Mathiesen	4,04
Carl P. Nielsen	5,13
Augusta R. Pinholt	5,29
Poul V. Rasmussen	5,17
Marie M. Willemoës-Jørgensen	4,96

Til Mellemskolen indstilledes 19 Elever, der bestod Prøven med følgende Resultat:

H. C. Christian Arne-Hansen	4,46
Ida E. A. Asmussen	5,67
Svend Aage Asmussen	5,07
Vagn Aa. Bendix-Nielsen	5,39
Aage A. E. Carlsen	4,29
P. Henry T. Christiansen	5,18
Holger P. Dydensborg	5,50
Agnes Hansen	5,64
Jacob K. Hansen	4,68
Carl L. Jensen	5,46
Valdemar Jørgensen	5,07
Frida Laursen Nielsen	5,13
Agnes M. D. G. Nielsen	5,04
Astrid K. J. Nielsen	5,18
Laura Petersen	4,86
Thorstain Petersen	4,14
Inga E. Rasmussen	4,54
Povl Rosted	5,36
Ausa F. V. Tauber	4,36

Harald Høffding.

Naar vore Studenter i Aar med forventningsfuldt Sind betræder Universitetets Stentræppe, over hvilken den unge Ærn med de udbredte Vinger er parat til at lette til den himmelstræbende Flugt, vil de ikke mere finde Professor Høffding mellem de ærværdige Universitetslærere. Naa, de vil vel ikke komme til at mærke Savnet, da de jo aldrig har kendt ham og hans Forelæsninger, men mange, mange Gange vil de høre hans Navn nævne og ikke *alene* i Lærebøgerene, nej, ogsaa blandt de Studerende selv, ligemeget hvilket Fakultet de end tilhører, thi det var netop det ejendommelige ved Høffding — alle der kom inden for hans Virkefelt, blev ganske uvilkaarligt — med eller mod deres Vilje — grebet og optaget af ham. Om ikke af hans Lære, saa dog af hans Personlighed — oftest maaske af begge Dele.

Høffdings „Lære“ siger jeg, ja Høffding havde nu egentlig slet ingen Lære, der specielt var hans. Høffding har aldrig — og det er han stolt af — dannet Skole, hans Opgave var det kritisk

at behandle den overvældende Stoffmængde, og med hans eminente Skelneevne lykkedes det ham efter Sigende altid at faa et logisk afrundet Hele ud deraf. Høffding søgte aldrig at paatvinge de Studerende en bestemt Mening; i den sidste uforgiommelige Forelæsning sagde han tværtimod, at den største og smukkeste Opgave for en Ungdomslærer i Filosofi netop er den, at faa de Unge til at tænke *selvstændigt* — ikke med *mine*, men med deres *egne* Tanker. Og derfor er vi ham taknemlige.

1915-Studenterne skal ikke være bange, de skal saamænd nok blive cand. phil.'er, hele tre Professorer venter paa dem, parate til at bearbejde Russernes endnu uskoledede Hjerner! Men *hvor* fin en Eksamen de end faar hos d'Hrr. Kroman, Wilkens og Thomsen — ligemeget, vi vil dog *altid* se ned paa dem og deres Eksamen — thi vi har jo gaact hos Høffding!

cand. phil.

Eksamenslæsning af en stud. art.

Klokken er tre en aarle Morgen — meget aarle for en Byboer. — Jeg vaagner, strækker mig, gaber, ser paa Uret og er straks lysvaagen: Det er jo i Dag, du skal op i Historie, og du kan ikke noget af den! Paa Hovedet ud af Sengen, en kold Skylle — og man er et nyt — og bedre! — Menneske. Snart er jeg paaklædt og griber begærligt efter min Sjæls Tabernakel, min Ensomheds Fakkelt: Nordens Historie. Da Hoveddøren er laaset, og jeg nødigt vil vække alle mine snorkende Medmennesker, springer jeg ud af Vinduet, naar

endt Værk at ljerne sig med et mere eller mindre spydigt Smil. Her er Resultatet:

Rudolf Johannessen mener med Johannes Ewald, at „de danskes Vej til Ros og Magt“ er det sortladne Hav, og sin Overbevisning tro gaar han til Søs. Han vil være Styrmand.

Povl Larsen vil forsøge, om det ogsaa skulde være ham muligt at tage Studentereksamen med Udmærkelse. Vi slipper altsaa ikke de første 2 Aar for hans berømte 3 Udraasbstegn i „Vort Blad“ (!!!). De ved!

Hilmer Gudmundsson kan nu ikke længere tænke sig at undvære Povl L. og gør ham altsaa Følge. „Vort Blad“s Millionregnskab har gjort d'Hrr. til Tal-Jonlører. Altsaa gaar de i matematisk-naturvidenskabelig Retning.

Agnes Baumann agter at lægge hele sin Vægt ind paa at blive nysproglig Studine. Det vil sikkert lykkes!

Carl Peter Nielsen har under sin lange Skolevej gaaet og set sig gal paa de uendelige Rækker Telefontraade — og som Hævn har han lovet sig selv at vie sit Liv til den *traadløse* Telegrafi.

Thomas Franks har i Modsætning til forannævnte svoret paa, at den røde Traad i hans Liv *netop* skal være den elektriske Ledningstraad. I Løbet af et Par Maaneder gør han Underværker som Elektriker.

Sven Hansen mener nu ikke at kunne imponere flere i det lille Danmark med sin Højde. Han tager derfor Ansættelse som Telegrafist ved „Store Nordisk“. Hva' si'er Du, Læser? — som Telegrafstang — næ', hvor ka' Du tro?!

Poul Rasmussen vil være Bankmand. Dette være sagt i al Højtidelighed — *ham* tør vi skam ikke lave Grin med. Uh!

Kaj Hansen kan man jo ikke gøre

grinagtig! Med Løvemod giver han sig i Lag med nysproglig Studentereksamen. Gid De maa faa Fornøjelse af Shakespeare og Shelly — Hr. Hansen.

Sven Klausen med K. et jo fra Tidernes Morgen bestemt til at være Stor-Proprietær, R. af D., Dyrskuedommer o. s. v. Klausen vil dyrke den fædrene Jord. Over ham vil Guderne vaage. Hvem ved — maaske finder han et Guldhorn. Hvad skriver ikke Oehlenslæger:

„Naturens Søn,
ukendt i Løn,
men som sine Fædre,
kraftig og stor,
dyrkende sin Jord,
ham vil vi hædre,
han skal *atter* finde!“ — —
Saa syng de og svinde.

Det er jo Klausen op ad Dage! —

Da vi nu opdager, at -vi har forøget vore Uvenners Antal med 10, laver vi Forsvindelsesnummer ligesom Guderne. Pigerne har vi ganske vist ikke omtalt, det er os ogsaa knusende ligegyldigt, hvad de skal være — *blot* de vil være som Engle smaa, er vi tilfreds! Farvell!

P.S. For at undgaa at mulige rasede lader deres ædle Harme gaa ud over de uskyldige, meddeler vi herved, at Artiklens Forfatter *ikke* er den 11-aarige Romanforfatter Povl la Cour, men derimod

mig.

Arbejd for
Vort Blad's
Udbredelse!!!
